

Oponentský posudek:

Petra Tomsová, Terezie ze Sternbergu – život šlechtičny v 19. století, Praha 2012, 94 stran
Bakalářská práce,

V rozsáhlém, rozvětveném a stále přitažlivém studiu aristokracie českých zemí má své místo i její studium v 19. století. Osobně považuji právě tuto fázi za velmi důležitou, a možná přínosnější, než může nabídnout již poněkud schématické studium tématu v 16. století. V 19. století přece jen dějinný vývoj přivedl aristokracii, či šlechtu na jistou křižovatku, neb se ke slovu hlásí i jiné historické „síly“. Proto jsem se s chutí a zájmem ujal oponování práce slečny Tomsové, jež se pokusila nastínit život Terezie Šternberkové (1819-1873). Jde jistě o ambiciózní cíl, zejména má-li se jednat o kvalifikační práci bakalářskou. Sám vedu disertační práci, jež se zabývá segmentem života manželky A. F. ze Schwarzenberka, Eleonorou Amálií z Lobkovic. To jen pro srovnání.

Autorka vypracovala velice jasně strukturovanou práci, která nepostrádá, jak soudím, nic co by se týkalo nástinu životního osudu sledované aristokratky. Orientuje se bezpečně v literatuře, ale stejně tak v archivním materiálu, kterého, obvykle pro 19. století bývá značné množství. Jistě je celá řada otázek, které při studia takovéto tematiky vyplývají na povrch. Takovými může být jistá autostylizace, autocenzura, případně dokonce záměrné ničení části dokumentace privátní (neúřední) povahy. Myslím, že je tomu tak i v tomto případě, jak nasvědčují počty zachovaných listů mezi jednotlivými osobami.

Těchto nástrah si byla P. Tomsová docela vědoma a podala velice zajímavý nástin života „její hrdinky“. Musím přiznat, že mě zejména zaujala forma, kterou je bc. práce napsaná. Je pojednána kultivovaně, čtivě a přitom autorka nepodlehla kouzlu „paní Terezie.“ Soudím, že by práce mohla být podána jako diplomová, a to nejen pro svůj rozsah, ale i pro kvalitu zpracování tématu. Bylo by jistě záhodno, aby se Petra Tomsová věnovala tématu nadále, protože si k tomu vytvořila náležité předpoklady.

K vlastní práci mám pouze jednu poznámku. Proč se nejmenuje ona Terezie „česky“, jak bylo typické pro rod, kam se přivdala. Nepochybuji, že v době, kdy žena žila, se používal německý „přepis“, a protože je tento rod v obecné historické, i laické paměti, snad by se mohla jmenovat v 21. století česky, ze Šternberka. A to tím spíše, že křestní jména jsou v české podobě. Tato poznámka může být předmětem rozpravy při obhajobě.

Výtečnou bakalářskou práci Petry Tomsové doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit
známkou „výborně.“

Praha 1. 9. 2012

prof. Jaroslav Čechura